

Aineistopalkinto esimerkillisestä aineistohallinnasta

Yhteiskuntatieteellinen tietoaarkisto perusti 15-vuotisen toimintansa kunniaksi uuden palkinnon, joka kannustaa tutkijoita suunnitelmalliseen ja huolelliseen aineistohallintaan. Ensimmäisen Aineistopalkinnon sai taiteen tohtori **Michail Galanakis**.

Galanakis on väitellyt Helsingin Taideteollisessa korkeakoulussa vuonna 2008 ja toiminut muun muassa tutkijatohtorina Helsingin yliopiston geotieteiden ja maantieteen laitoksella ja vierailevana tutkijana Yorkin yliopistossa Torontossa. Michail Galanakis aineisto FSD2926 Kulttuurienvälisyys ja julkinen tila Torontossa 2011–2013 (Intercultural Urban Public Space in Toronto 2011–2013) on saatavana tutki-

mukseen, opetukseen ja opiskeluun tietoaarkistosta tammikuussa 2015.

Aineistopalkinto myönnetään huomi-onosoituksena henkilölle, tutkimusryhmälle tai organisaatiolle, joka on osoittanut esimerkillistä aineistohallintaa ja suunnitellut, kerännyt, järjestänyt ja arkistoinut aineistonsa ottaen huomioon sen koko elinkaaren. Hyvä aineistohallinta tarkoittaa sitä, että tutkimusaineistot ja niitä kuvaileva tieto on luotu, tallennettu

ja järjestetty siten, että aineisto säilyy käyttökuntoisena ja luotettavana alkupe-
räisen tutkimusprojektin aikana ja sen jäl-
keen. Tietoaarkisto jakaa palkinnon Ailan
nimipäivänä 17.9.

Palkittu saa muistoesineen ja kunnia-
kirjan. Vuoden 2014 palkintoesine on
kakkulapio, joka on muokattu kierräte-
tystä uushopeisesta ruokalusikasta. Kakkulapion on tehnyt mäntsäläläinen
Beloved {by} Brunou. ●

Teksti: Jarkko Päivärinta

Monikulttuurisuutta julkisessa tilassa käsittelevän aineiston kerääjä palkittiin

Tietoaarkiston ensimmäisen Aineistopalkinnon saaneen **Michail Galanakis**en palkittu aineisto käsittelee kulttuurien välisyyttä julkisessa tilassa. Galanakis haastatteli kanadalaisissa kaupungeissa vapaaehtoistyöntekijöitä, kolmannen sektorin ja kaupungin asiantuntijoita ja nuoria. Tutkija otti arkistoinnin jatkokäyttöä varten huomioon heti alussa, kiitos Suomen Akatemian arkistointisuosituksen.

Michail Galanakis on tutki-
musaineisto FSD2926 Kult-
tuurienvälisyys ja julkinen
tila Torontossa 2011–2013
tulee saataville tietoaarkiston palvelupor-
taali Ailaan vuoden 2015 alussa. Pää-
osin Torontossa tekemiensä haastattelujen
avulla Galanakis pyrki selvittämään,
miten julkiset tilat ja kulttuurienväli-
syys on mahdollista ymmärtää sekä miten

julkisen hallinnon ja kolmannen sekto-
rin asiantuntijat voisivat ottaa huomioon
monikulttuurisuuden ja kulttuurienväli-
syyden suunnittelutyössään. Galanakis
haastatteli kanadalaisissa kaupungeissa
monikulttuuristen yhteisöjen hyväksi
aktiivisesti toimivia vapaaehtoistyöntekijöitä,
kolmannen sektorin ja kaupungin
asiantuntijoita sekä yhteisöille suunnitel-
tuja palveluja käyttäviä nuoria.

Palkinto yllätti

Tietoaarkisto halusi palkita Galanakis
erityisesti siksi, että hän oli kiinnittänyt jo
aineistonkeruuta suunnitellessaan huomi-
ota aineistohallintaan ja tutkimuseettisiin
kysymyksiin. Aineistonkäsittelyssä hän
noudatti tietoaarkiston ohjeistusta. Lisäksi
hän on järjestelmällisesti maininnut tie-
toaarkiston aineistonsa säilytyspaikkana
aineistoon pohjautuvissa julkaisuissaan.
Haastatteluja tehdessään Galanakis pyysi
haastateltaviltaan kirjallisen luvan aineis-
ton arkistoinnille Yhteiskuntatieteelli-
seen tietoaarkistoon ja esitteli arkistointi-
suunnitelmansa paikalliselle eettiselle toi-
mikunnalle Kanadassa.

Saamastaan aineistopalkinnosta Gala-
nakis oli yhtä aikaa yllätynyt ja otettu.

– Olen ylpeä siitä, että Yhteiskuntatie-

*"Tutkimusaineistojen
anonymisointi
arkistointia varten
ei ole niin helppoa
kuin luulisi vaan
vaatii erityistä
huolellisuutta."*

Hannele Keckman-Koivuniemi

teellinen tietoarkisto päätti valita minut ensimmäisen aineistopalkintonsa saajaksi. Kesti jonkin aikaa ymmärtää, mistä palkinnossa on kyse ja miksi juuri minä sain sen.

Akatemian suositus avasi silmit aineistohallinnalle

Aineistohallintaa ja arkistointia hän alkoi pohtia alun alkaen Suomen Akatemian ohjeistuksen seurauksena.

– Oli täysin Suomen Akatemian antaman ohjeistuksen ansiota, että perehdyin aineistohallintakysymyksiin. Ohjeistus ja päätökseni noudattaa sitä saivat minut pohtimaan monia asioita, kuten esimerkiksi mitä keräämälläni tutkimusaineistolle tapahtuu tutkimusprojektini päättyttyä, Galanakis kertoo.

Galanakis pitää oikeana kehityssuuntana sitä, että tutkimusrahoittajat ovat yhä useammin alkaneet suosittelemaan tai jopa edellyttämään rahoittamiensa projektien yhteydessä kerättävien tutkimusaineistojen arkistointia. Koska Akatemian suosituksessa mainittiin Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto nimeltä, ei Galanakis myöskään tarvinnut käyttää aikaa sopivan arkiston löytämiseen.

– Kysyin arkistoinnista myös Torontosta, Yorkin yliopiston tutkimuseetti-

seltä lautakunnalta, mutta koska heillä ei ollut tarjota minulle vaihtoehtoja arkistointipaikkaa, päätin arkistoida aineistoni Yhteiskuntatieteelliseen tietoarkistoon. Jätettyäni heille tutkimussuunnitelman eettistä ennakkoarviointia varten, kukaan ei kommentoinut arkistointiasiaa. Tietoarkiston on siis täytynyt kuulostaa luotettavalta organisaatiolta.

Arkistointi opettava kokemus.

Nyt yhden aineiston arkistoineena Galanakis tunnistaa omassa aineistohallinnassaan myös osa-alueet, joita on vara kehittää.

– Opin erityisesti, että tutkimusaineistojen anonymisointi arkistointia varten ei ole niin helppoa kuin luulisi vaan vaatii erityistä huolellisuutta.

Arkistointiprosessin yhteydessä Galanakis huomasi myös tulleen aikaisempaa tietoisemmaksi omasta asemastaan niin tutkijana kuin ihmisenäkin. – Haastattelutilanteissa paljastetaan usein asioita, jotka kertovat yhtä paljon haastattelijasta kuin haastateltavastakin. Tällä on samanaikaisesti sekä voimaannuttava että nöyräksi tekevä vaikutus. Loppujen lopuksi kyse on läpinäkyvyydestä ja vastuullisuudesta.

Uusi aineisto valmiina

Vaikka Galanakis ensimmäinen arkistoitua aineisto tulee jatkokäyttäjien ulottuville vasta tammikuussa 2015, on hänellä jo valmiiksi kerättyä uudempikin aineisto. Kyseinen aineisto on kerätty viime kesäkuussa Torontossa erään julkisen taideprojektin yhteydessä. Myös tämän aineiston kohdalla Galanakis huomioi tulevan arkistoinnin esimerkiksi jo tutkimusprosessin suunnitteluvaiheessa ja tutkittavien informoinnissa.

Kokemus omien aineistojen arkistoinnista on saanut Galanakis pohdittamaan myös muiden tutkijoiden keräämien aineistojen hyödyntämistä tulevissa tutkimusprojekteissa. Hän aikookin jatkossa tarkastella olisiko omasta tutkimusaiheesta jo olemassa tutkimusaineistoa. Galanakis kuitenkin näkee aineistojen uusiokäytössä piilevän yhden henkilökoh-taisen ongelman.

– Omalla kohdallani suurin vaikeus toisten keräämien aineistojen jatkokäytössä olisi se, että nautin aineistonkeruusta ja kentällä olemisesta. En vaihtaisi omien aineistojen keräämistä aineistojen jatkokäyttöön.

Tulevaisuuden tutkimussuunnitelmiaan Galanakis valottaa sen verran, että kertoo seuraavan tutkimuksensa aiheen liittyvän todennäköisesti naisten aktivismiin julkisissa tiloissa. Haastattelun päätteeksi Galanakis haluaa vielä erityisesti kiittää tietoarkistoa.

– Toivon, että tietoarkisto jatkaa hyvää työtään auttaakseen tutkijoita ymmärtämään hyvän aineistohallinnan merkityksen. Pohjimmiltaanhan kyse on tutkimuksen kestävästä kehityksestä, jonka voi ymmärtää osana laajempaa kontekstia, johon kuuluvat ympäristön ja yhteiskunnan kestävä kehitys. ●

AINEISTO

> Galanakis Michail: Kulttuurienvälisyys ja julkinen tila Torontossa 2011–2013 [elektroninen aineisto]. FSD2926. (Aineisto julkaistaan tietoarkiston aineistoluettelossa vuoden 2015 alussa)
<<https://services.fsd.uta.fi/>>.